

1975 is voorbij.

Derde en laatste nummer van deze -ietwat ingekorte- negende jaargang. Een nummer dat er -naar mijn (beroepshalve) bescheiden mening- mag zijn. Zowel naar omvang als naar inhoud. Een weerspiegeling van een belangrijk deel van de problematiek waarmede de linkse en democratische mens in ons land gekonfronteerd is. En waarover hij piekert, nadenkt en probeert klaar te zien, een oplossing, een uitweg te vinden. En dat de ideeën die ten allen kante opduiken niet steeds uitblinken door hun ideologische helderheid weten we allen maar al te best. Dat velen nog menen dat men "zonder avonturen verder kan besturen", dat alles wel weer op zijn poten terecht komt, dat het monopolokapitalisme wel in staat zal zijn de voorbijgaande moeilijkheden op de traditionele manier op te lossen is een trieste werkelijkheid. Een werkelijkheid die men in de rijen van de arbeidersbeweging het reformisme noemt. En waaraan Leo Michielsens in dit nummer een reeks beschouwingen wijdt.

De steeds verder om zich heen grijpende krisis staat weer eens centraal met drie voorname bijdragen. Ludo Cuyvers onderzoekt het aspect "Krisis, inflatie en de ontkoppeling lonen-indexcijfer" (het nieuwe stokpaardje van het Verbond der Belgische Ondernemingen en -dus ook- van onze regering) terwijl hij daarenboven nog eens inpikt op de bijdrage van Jef Turf in nummer 1 van deze jaargang "De krisis is afwendbaar". Het zoeken naar deeloplossingen, stappen op de weg naar een demokratizering van socializering van onze samenleving was eveneens de spilidee waarover Robert Blansaer, Eric Van Assel, Pierre Joye, Piet Frantzen, Bob Francis, Louis Van Geyt en Jef Turf van gedachten wisselden tijdens een ronde tafelgesprek dat op 7 november plaatsgreep en de door vakbonden en KPB gelanceerde idee van de regie als één van de wapens in de strijd tegen de multinationals wat van dichterbij onderzocht. En waarvan het VMT het stenogram publiceert, in de hoop dat geïnteresseerde lezers eventueel naar hun pen grijpen om hun mening hieromtrent te laten kennen.

Twee verdere artikels houden zich bezig met enkele meer algemene (maar erg diep ingrijpende) aspecten van onze laatkapitalistische maatschappij. Dat het militaire apparaat de westerse regeringen enigszins bezorgd maakt is wel bekend. De vertwijfelde pogingen van VDB om in België tot een beroepsleger

te komen, iets wat hij met zijn andere kollega's in de NATO gemeen heeft, duiden in die richting. Joë GOM schreef een artikel over die fundamentele keuze waarvoor ons land zich geplaatst ziet : een leger van burgers of een leger van huurlingen. Het ganse in een marxistische kontekst en een polemiek met bepaalde gauchistische aberraties in dit verband. Monika Abicht, samen met leden van het Kollontaï Kollektief, gaat op de sociologische toer en geeft een poging tot marxistische visie in verband met het verschijnsel "gezin". Een visie die wellicht eveneens van aard zal zijn bepaalde reacties bij ons lezerspubliek op te roepen.

De bijdrage van Juul Verhelst, die we voor dit nummer in het vooruitzicht gesteld hadden, komt enkel in nummer 1 van volgend jaar van de pers. Samen met nog een heleboel interessante artikels waarvan de tekst nu reeds klaar ligt. Wat dan zou kunnen betekenen dat 1/76 nu eens wél op tijd op je leestafel komt te liggen.

Dit nummer van maart 76 staat ten andere grotendeels in het teken van Jef Van Extergem, de vooroorlogse kommunistische voorman in Vlaanderen, wiens grote rol en betekenis, zowel voor de arbeiders- als voor de vlaamse beweging maar al te zeer in de vergeethoek is geraakt. De tot nog toe onuitgegeven dokumenten die wij in dit verband ter beschikking kregen zullen er vast en zeker toe bijdragen van deze "herdenking" iets merkwaardigs te maken. Iets wat de kennis over het éigen revolutionair verleden van Vlaanderen zal afronden.

Ik vind het prettig als men een nummer zoals dit nummer 3 mag inleiden. Het is een duidelijk teken dat de redaktie inderdaad goed op weg is van het Vlaams Marxistisch Tijdschrift dat theoretisch en strijdend orgaan te maken waaraan het in ons midden zo ontbreekt. Dat dit nu precies niet allemaal van een leien dakje loopt, dat daar een heleboel inspanningen -ook materiële- om de hoek komen kijken zal wel niemand verbazen. En dat dit zich uiteindelijk ook in de kostprijs van ons drukwerk laat voelen evenmin. Daarom is het een onomkoombare noodzaak geworden de prijs van ons abonnement aan de nieuwe situatie aan te passen. En gaan we, met spijt, over tot een verhoging van de abonnementsprijs (vier dikke nummers voor 1976) tot 250 F. Met spijt. Maar ook met vertrouwen. Want we zijn ervan overtuigd dat die -perslot van rekening nog altijd schappelijke- som die voor de meesten van ons geen al te grote offers vergt, de geïnteresseerde lezer niet zal afschrikken, ja, er hem zelfs zal toe aanzetten niet alleen een gewoon abonnement te nemen (dat steunabonnementen nog meer als voorheen zéér welkom zijn hoeft geen betoog) maar eveneens bij vriend en kennis na te gaan of er daar geen belang-

stellenden zijn die eveneens tot de vaste lezersschaar van het VMT zouden kunnen gaan behoren. Iets wat hem trouwens zelf uiteindelijk ten goede zou komen, want een belangrijke uitbreiding van onze abonnees zou ons toelaten de kostprijs per nummer te doen dalen. Met alle aangename gevolgen vandien.

Ik wil deze korte inleiding dit keer niet besluiten met een overzicht van de gebeurtenissen der laatste maanden. We werden in december door de massamedia zo met jaaroverzichten overspoeld, dat ik vrees dat mijn in januari nahinkende beschouwingen als de spreekwoordelijke druppel zouden gaan werken. Over de verwarde strijd in Ierland en Libanon, de amerikaans-israëliëse intriges in het nabije Oosten, de gestage pogingen van rechts om het democratisch regiem in Portugal uit te hollen, de eerste klassekonflikten in het post-frankistische Spanje, de stormachtige evolutie van de kommunistische en demokratistische frontvorming in Italië en het monsterverbond CIA-Zuid Afrika-Zaire-Volkschina tegen de nationale bevrijdingsbeweging in Angola, zal ik het bijgevolg eerst in nummer 1 van volgend jaar hebben.

Dr. Guy COOREMAN.